

ROZPĘDZIĆ SIĘ (2) *vb pf*

inf rozpędzić się (1). ◇ *imp 2 pl* rozpędźcie się (1). ◇ **[part praet act rozpędziwszy się.]**

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. rozpędzać się.

I. W funkcji właściwej (1) :

1. *Nabrać prędkości (1) :* Ruźcie się konie/ á rozpędźcie się wozy [*insanite currus*]/ niech się też ruźą rycerze *BudBib Ier 46/9.*

2. **[Rozejść się w różne strony, rozproszyc się:**

Zwrot: »rozpędzić się po wszystkim świecie«: ták oni [*apostołowie*] Duchem świętym nápełnieni/ rozpędziwszy się po wśytkim świecie/ mieli ciemne Bogow láfy roskopác/ oltarze porozwałác/ kościoły pogánłkie wywroćic *BzowRóż 95 (Linde s.v. rozpędzać się.)*]

II. W funkcji biernej: Zostać usuniętym, ulec likwidacji (o objawach chorób) (1) : y té [*choroby*]/ ták pijąc [*wody siarczane*]/ wewnątrz iáko po wiérzchu fomentuiąc/ rospędzić/ á zázwrzéc fyę mogą. *Oczko 23.*

Formacje współrdzenne cf PĘDZIĆ.

Cf ROZPĘDZONY